

Jiráskův Hronov

Národní přehlídka amatérských divadelních souborů, 47. Jiráskův Hronov

NEŽ SE ZAVŘE OPONA

Chtěl bych představit a zároveň se poděkováním rozloučit s kolektivem, který organizačně zajišťoval letošní průběh Festivalu ZUČ pořádaný na počest 60. výročí VŘSR a 30. výročí Únorového vítězství československého pracujícího lidu — národní přehlídku amatérských divadelních souborů — 47. Jiráskův Hronov.

Jde o značný kolektiv lidí, z nichž někteří s označením a druzí bez označení barevnou stužkou se snažili připravit návštěvníkům národní přehlídky vhodné prostředí odpovídající možnostem našeho města.

V prvé řadě předsedovi a spolupracovníkům PV 47. Jiráskova Hronova, členům pracovních skupin, hosteskám, školám, pionýrům a žákům, učňům, učitelům, restauračním a obchodním organizacím. Všem, kteří svým podílem přispěli při zabezpečování letošního festivalu, mezi nimi jsou také technici Jiráskova di-

vadla, kteří v plnění, rozsahu a dobré kvalitě přispěli svou prací letošního 47. JH. Mimořádný dík patří vedení a pracovníkům Vč tiskáren — provozu 13 Hronov, kteří se velkou měrou podíleli na vyrovnání časové ztráty ve vydávání tiskovin před zahájením letošního festivalu a zabezpečovali plynulé vydávání tiskovin i v průběhu přehlídky, pionýrům zajišťujícím jejich distribuci.

Nelze opomenout redakční kolektiv Zpravodaje 47. Jiráskův Hronov, který se společně s tiskárnou o tyto výsledky zasloužil. Poděkování patří i Okresní galerii v Náchodě, která zajišťovala výzdobu 47. Jiráskova Hronova i aranžérům, podílejícím se na vytvoření útulnějšího prostředí pro účastníky a těm občanům našeho města, kteří svou denní péčí o přehlídku přispívali ke spokojenosti všech návštěvníků.

Z. Široký, místopředs.
MěstNV Hronov

47. Jiráskův Hronov, který právě zakončujeme, byl koncipován jako součást festivalu ZUČ 1977—1978, jehož posláním je plnit úkoly XV. sjezdu KSČ v oblasti ZUČ. Festival je vyhlášen na počest 60. výročí VŘSR a 30. výročí Vítězného února.

Tímto faktem je zdůrazněna přímá souvislost mezi oněmi dvěma velkými historickými událostmi a současným vývojem socialistické společnosti a pro kulturně politické cíle ZUČ je tak jasně položen základ a vytýčeny rozhodující tendence.

Soudružky a soudruzi, vážení hosté, milí divadelní přátelé

Ideový a dramaturgický profil akcí festivalu ZUČ vychází z tohoto zaměření a tvoří také základní pohled na průběh a výsledky 47. Jiráskova Hronova.

První přehlídkovou inscenací byla dramatizace novely Borise Vasiljeva ... A jitra jsou zde tichá, kterou uvedl divadelní soubor Tyl z Rakovníka. Tato inscenace je nepochybně právě ve smyslu spolupráce profesionálů a amatérů pozoruhodná. Především je tu třeba ocenit fakt, že vlastní práce dramatičtorky byla učiněna přímo pro rakovnický soubor a snažila se respektovat veškeré jeho možnosti. Neměně tak je třeba ocenit, že režijní vedení herců se opíralo především při vytváření kolektivu mladých dívek o přirozené a ničím neznásilňované vlastní pochopení tématu, které byly představitelky schopné přinést. Vznikl tak především v tomto kolektivu mladých dívek velice silný myšlenkový náboj, který byl schopen účinně zasáhnout diváka a přinést mu základní myšlenku o děsivé síle a krutosti války. Tato kolektivní herecká složka se stala pro tuto inscenaci dominující, rozhodující a dokázala, co právě takto vedené herecké výkony mohou na amatérském divadle

10 * 77'

CENY 47. Jiráskova Hronova

VYHLAŠOVATELÉ A PORADATELÉ 47. JIRÁSKOVA HRONOVA UDĚLÚJÍ NA NÁVRH ÚSTŘEDNÍ POROTY TYTO CENY:

CENU MINISTERSTVA KULTURY ČSR

DIVADELNÍMU SOUBORU TYL Městského kulturního střediska v Rakovníku

za emotivně působivě tvářením velice humanistické myšlenky hry Borise Vasiljeva „... a jitra jsou zde tichá“

CENU ČESKÉHO ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ČSSR

mladému kolektivu MALÁ SCÉNA LŠU A PKO V GOTTWALDOVĚ

za divadelně působivou inscenaci hry Jaroslava Bařinky „Smrt na hrušce“

CENU KRAJSKÉHO NÁRODNÍHO VÝBORU VÝCHODOČESKÉHO KRAJE

divadelnímu souboru MÁJ JARUŽ BRÁHA za dramaturgický přínos a jevištní ztvárnění závažné společenské myšlenky ve hře Grigorije Gorina „Zapomeňte na Hérostrata“

CENU ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ČSSR

divadelnímu souboru TYL MĚKS RAKOVNÍK za nejúspěšnější inscenaci sovětské hry na 47. Jiráskově Hronově.

CENU ÚKVČ PRAHA

souboru MALÁ SCÉNA LŠU A PKO GOTTWALDOV za příkladnou realizaci výpravy k inscenaci hry Jaroslava Bařinky „Smrt na hrušce“

CENU KRAJSKÉHO KULTURNÍHO STŘEDISKA V HRADCI KRÁLOVĚ

PŘEDSTAVITELKAM POSTAV RITY, ŽENI, GALJI, LÍZY A SONI

za kolektivní hereckou tvorbu v inscenaci hry Borise Vasiljeva „... a jitra jsou zde tichá“

CENU KRAJSKÉ ODBOROVÉ RADY V HRADCI KRÁLOVĚ JOSEFU VIDEMANOVÍ

za vytvoření postavy Vladimíra Bendla ve hře Oldřicha Daňka „Válka vypukne po přestávce“

CENU KVOS PRACOVNÍKŮ UMĚNÍ, KULTURY A SPOLEČENSKÝCH ORGANIZACÍ

ALEXANDRU MARŠÁKOVI

za vytvoření postavy Kleona ve hře Grigorije Gorina „Zapomeňte na Hérostrata“

CENU ONV V NÁCHODĚ

ZDENĚ DUBANSKÉ

za vytvoření postavy Pavly Petrovny Balzaminové ve hře A. N. Ostrovského „Kdo hledá, najde“

CENU MĚSTNV V HRONOVĚ

MILŮŠI ČIZKOVÍ

za herecký výkon ve hře Julia Edlise „Kdež jest, Ábele, bratr tvůj“

CENU ÚV SČDO

VLADIMÍRU DĚDKOVI

za vytvoření postavy Antonína Struný ve hře Oldřicha Daňka „Válka vypukne po přestávce“

DÁLE UDĚLUJE ČVOS PRACOVNÍKŮ UMĚNÍ, KULTURY A SPOLEČENSKÝCH ORGANIZACÍ PRAHA

CENU JIRÍMU BENEŠOVI ZA PŮMOC V OBLASTI ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI.

ČESTNÉ UZNÁNÍ UDĚLUJE MĚSTNV HRONOV

divadelnímu souboru ZK ROH SKLÁRNÝ KAVALIER SÁZAVA za uvedení hry Aloise Jiráskova Maryla a DIVADELNÍMU SOUBORU HVIEZDOSLAV

při Podtatranském divadle, Stálé scéně, Spišská Nová Ves za uvedení hry Jána Soloviče „Zatý dešť“

dokázat. A to i tehdy, kdy některé jiné složky představení jdou jiným směrem a nepodporují základní herecké ladení.

Bouřlivým potleskem ocenilo naplněné hlediště hronovského divadla inscenaci hry Jaroslava Bařinky „Smrt na hrušce“, kterou uvedla Malá scéna Lidové školy umění a PKO Gottwaldov. Je nepochybné, že tento potlesk platil v mnohém dětem a mladým lidem, kteří byli hlavními aktéry této inscenace. Ale nemělo tak platit i velice silné divadelnosti této inscenace, která se napájí z prastarých zdrojů divadla. Inscenace sama by jistě mohla nabídnout řadu otázek, které přestupují už její vlastní problematiku a dotýkají se problémů daleko širších. Nechme ovšem tyto otázky stranou a konstatujeme, že tato gottwaldovská inscenace obohatila letošní Jiráskův Hronov právě řadou znamenitých inscenačních nápadů i řadou bávnitých jevištních výkonů a znovu připomněla, že divadlo je také podívaná.

Do tohoto proudu o němž hovoříme, tj. do proudu, v němž se intenzívně projevuje hledání amatérského divadla po svěbytném uchopení věci a po osobitěm završení dramaturgické koncepce na jevišti patří nepochybně i představení hry Grigorije Gorina „Zapomeňte na Hérostrata“, kterou uvedl divadelní soubor MÁJ z Prahy. Dramaturgický záměr tu sám o sobě byl velice smělý a odvážný: odstranil jednu z postav hry, která je jakýmsi současným komentářem tématu a pokusil se „myšlenky“ této postavy i význam který nesou rozložit mezi všechny postavy příběhu. Tím se logicky stalo, že režie této inscenace nutně musela hledat postupy, jež by nejenom byly schopny realizovat vlastní příběh z dávné antiky, ale navíc jej traktovat z jistého odstupu, v němž by zazněl současný pohled.

Problém metody herecké práce se v obsažené podobě objevil v představení Divadelního souboru ZK ROH n. p. Svit, ZPS a Rudý říjen Gottwaldov, který inscenoval hru A. N. Ostrovského „Kdo hledá, najde“. Myslíme, že většině diváků této inscenace musela imponovat důsledná číselnědostupnost práce režiséra, jeho houževnatá snaha podrobit soubor jednotné herecké metodě. Neměně tak musela u většiny představitelů imponovat jejich schopnost touto metodou pracovat na značně vysoké úrovni.

Divadlo mladých JZD Vysoká Libeň uvedlo hru Oldřicha Daňka „Válka vypukne po přestávce“. Prvotní rovinnou této hry nepochybně určuje postava herce Vladimíra Bendla, který svým příběhem vedeným autorem v reálné poloze sděluje základní témata této hry. Ovšem celek této hry, její základní téma o vztahu umění a společnosti, téma o strhujícím vlivu umění a o odpovědnosti tvůrce se dotváří i v dalších polohách, kde autor používá prostředků jiného druhu, než jsou ty, které vypráví onen reálný příběh. Představení souboru z Vysoké Libně nalezlo v představiteli Vladimíra Bendla nejenom herce schopného významy tohoto příběhu tlumočit, ale navíc i herce velice temperamentního, jevištně přitažlivého a vnitřně pravdivého. Je v jistém smyslu organizátorem i tvůrcem celého představení a na ostatní složky jako by se už vedle něho nedostalo, v některých případech jako by zůstaly zcela na okraji. Dá se tak říci, že jeden herecký part rozhodl o vyznění celé inscenace, zatím co další složky této inscenace jsou zcela tomuto partu podřízeny a nedotváří tak ona témata hry, o nichž už byla řeč.

Hru Jana Jílka Silvestr inscenoval divadelní soubor Hanácké scény Osvětové besedy Kojetín. A tady se problém dramaturgicko-inscenační koncepce, která je schopna rozeznat slabiny a nedostatky hry ještě více zmnožily.

Tak se myšlenky oněch výročí, k nimž se letošní 47. Jiráskův Hronov vázal, stanou nejenom součástí jedné přehlídky, ale vstoupí trvale do povědomí našeho amatérského divadla jako nikdy nekončící výzva k tvořivému zápasu o pochopení dneška, k tvořivému úsilí o významné jednotlivé inscenační činy i k tvořivé aktivitě.

(Ze závěrečného slova doc. dr. J. Císaře, CSc. předsedy ústřední poroty).